

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag:

Den Vestindiske Kommission af 18. November 1902 har i sin Betænkning Side 12—13 udtalt sig for, at det nu bestaaende Forhold, at St. Croix og St. Thomas med St. Jan danne hver sit særlige Toldomraade med særlige Toldlove, ændres saaledes, at alle 3 Øer samles til eet Toldomraade med ensartet Toldlovgivning. Kommissionen tilsigtede, at St. Croix Toldlov i alt væsentligt skulde overføres til at gælde ogsaa for St. Thomas, medens samtidig Moderlandets Kreditoplagssystem skulde bringes til Anvendelse paa Øerne.

De forretningsdrivende paa St. Thomas have imidlertid udtalt sig indtrængende imod en saadan Ordning, idet de nære en alvorlig Frygt for, at den vil virke ødelæggende paa Øens vigtigste Indtægtskilde, Handelen med fremmede.

Indførelsen af St. Croix Toldtarif paa St. Thomas vil for en Mængde Varers Vedkommende medføre en saa betydelig Forhøjelse af den hidtidige Toldafgift, at der er Fare for, at de fremmede ville søge andetsteds hen; idet de Former, hvorunder Handelen drives, formentlig udelukke, at Kreditoplagsretten vil kunne tjene til at forebygge, at Varernes Pris i Reglen maa blive fordyret med Toldens Beløb.

Under disse Omstændigheder har Ministeriet i Samklang med Guvernementet fundet det rigtigt ikke at optage Kommissionens Tanke om at forene Øerne til et fælles Toldomraade. Den Udvej at ned sætte Toldafgifterne paa St. Croix saaledes, at der opnaas Ensartethed med St. Thomas, vil det af fiskale Hensyn, i alt Fald for Tiden, ikke være muligt at benytte.

Nærværende Lovforslag, der er tiltraadt af Kolonialraadet, omfatter Toldomraadet St. Thomas og St. Jan. Den nu gældende almindelige Indførselstold er 3 pCt. af Varernes Værdi. Denne Sats foreslaas forhøjet til 6 pCt., en Forhøjelse, der paa den ene Side vil give en meget ønskelig Indtægtsforøgelse og paa den anden Side vil være forenelig med Hensynet til Handelsens Tarv.

Lovforslagets §§ 1—3 ere bestemte til at afløse 1ste Kapitel (§§ 1—3) i Anord-

ning af 23. Oktober 1885, der indeholder Bestemmelserne vedrørende Toldsatserne. Lovforslagets § 4 afløser § 36 i Anordningen af 1885 samt Anordning af 14. April 1893 (jfr. Anordning af 11. November 1899). Endvidere bortfalder § 4 i Anordning af 1885. I øvrigt vedblive denne Anordnings Bestemmelser fremdeles at være gældende.

Med Hensyn til de enkelte Paragraffer bemærkes i øvrigt:

Til § 1.

Denne Paragraf svarer til § 1 i Anordningen af 1885. Foruden Skydevaaben og Ammunition ere ogsaa brandfarlige og eksplosive Stoffer optørte som Genstande, med Hensyn til hvis Indførsel Guvernementet kan paabyde nærmere Kontrolbestemmelser.

Til § 2.

De her optagne Bestemmelser ere for største Delen stemmende med § 2 i Anordningen af 1885. For de Varers Vedkommende, der nu (Anordning af 14. April 1893) svare 3 pCt af Værdien, er Toldafgiften forhøjet til 6 pCt.

Til § 3.

Jfr. Anordningen af 1885 § 3. Tolden paa Rom og Mallas er sat til 6 Bit (i Stedet for $1\frac{1}{3}$ Cts.) pr. Gallon, og Størrelsen af 1 Gallon er overensstemmende med gældende Usance angivet til $3\frac{3}{4}$ Pot.

Til § 4.

Jfr. Anordningen af 1885 § 36, Anordning af 14. April 1893 § 2 og Anordning af 11. November 1899. Adgangen til at kunne oplægge Varer paa Transitoplag i private Pakhuse er ikke, saaledes som i Anordning af 1893, begrænset til Varer, der ere bestemte til ved Genudførselen at føres tilbage til Afsendelsesstedet.

Til § 5.

Den ved § 4 i Anordningen af 1885 paabudne Fyrafgift blev midlertidig ophævet ved Anordning af 14. April 1893, der til Gengæld forhøjede Indførselstolden fra 2 pCt. til 3 pCt. af Værdien. Disse Bestemmelers Gyldighed er derefter bleven